

מ"ת 1781/05 - מתן מיכאל מירילאשווילי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

מ"ת 20-05-1781 מדינת ישראל נ' מירילאשווילי

בפני כבוד השופט הגר אゾלאי אדרי
ה המבקש: מתן מיכאל מירילאשווילי
נגד מדינת ישראל
המשיבת:

ההחלטה

בפני בקשה לעיון חוזר בהחלטת בית המשפט מיום 30.7.20 במסגרתה נקבע כי המבוקש ישאה במעצר בית מלא עד לתום ההליכים נגדו (טור שהותרו לו חולנות יציאה קבועים לצורכי עבודה).

כבר עתה יזכיר כי עניינה של הבקשה דן בהקלת תנאי מעצר הבית כך שיחול בשעות הלילה בלבד.

א. העובדות הכרичות לעניין:

1. המבוקש נעצר ביום 4.5.20 וביום 5.5.20 הוגש נגדו כתב אישום המיחס לו עבירות של נהיגה בהיותו בלתי מורשה נהיגה, נהיגה בזמן פסילה (פסילת בימ"ש), נהיגה ברכב שרישומו פקע יותר ארבעה חודשים ונήגנה ברכב ללא ביטוח. מעצרו של המבוקש הוארך וביום 13.5.20 נקבע, בין היתר, כי ימשיך את מעצרו בתנאי פיקוח אלקטרוני ובפיקוח אנושי.
2. ביום 30.7.20, לאור הסכמות שהציגו הצדדים, בוטל האיזוק האלקטרוני והմבוקש שוחרר למעצר בית מלא בפיקוח לסירוגין של שני המפקחים, תוך שהותר לו ליצאת לעבודה בחולנות יציאה קבועים, בכפוף לילוי ופיקוח ממוקם מעצר הבית למקום העבודה ובחזרה.
3. ביום 28.10.20 הוגשה הבקשה נשוא ההחלטה דן וביום 2.11.20 טענו הצדדים לבקשתה.
4. זה המקום לציין, כי ביום 1.7.20, הודה והורשע הנאשם בbrities העבירות נשוא התקיק העיקרי ותיקים נוספים שצירף, נשלח לקבלת תסجيل שירות המבחן ותקבל חווית דעת הממונה על עבודות השירות וההיליך נקבע לשימוש טיעונים לעונש ליום 20.11.23.

ב. טענות הצדדים:

5. כאמור לעיל, במסגרת בקשתו עותר המבוקש להקלת בתנאי השחרור כך שמעצר הבית יהיה ליל בלבד.
6. לטענת המבוקש, על אף שהותרו לו חולנות יציאה קבועים לצורכי עבודה, הרי שבפועל, בעקבות מצב רפואי של המעסיק והמציאות בארץנו, הוא עבד ימים ספורים בלבד ובහיעדר עבודה, הוא נשאר במעצר בית מלא.

7. המבקש מפנה לכך שחוות דעת הממונה על עבודות השירות בעניינו אמורה להינתן בעודו שלושה שבועות, אז יהיו טיעונים לעונש וכי גזר עונשו. לשיטתו, מדובר בשלושה שבועות שביהם יכול לעבוד. עוד טוען המבקש כי השחרור צריך להיות "מדווג" וכי מעצר הבית המלא מכובד עליו. זאת, כאשר לשיטתו מדובר בתייק עם אופק טיפולי.

8. המשיבה מתנגדת לבקשת ומפנה לכך שמדובר בבחור צער שבסנה האחונה ביצע 4 עבירות מהחמורות ביותר בפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: "**פקודת התעבורה**"). כמו כן, המשיבה מפנה לכך שה המבקש ביצע את העבירה נשוא התקיק העיקרי כאשר היה במעצר בית מלא.

9. זאת ועוד, המשיבה טוענת כי הפיקוח האלקטרוני בוטל על מנת לתת למבקש אופק שיקומי ולאפשר לו לצאת לעבודה שעה שכעת, אין עבודה אלה הוא יוצא.

10. המשיבה מדגישה כי אכן יתכן שהתקיק העיקרי יסתהים בעוד שלושה שבועות אך, היא מבקשת כי התנאים יישארו על כنم עד למתן גזר הדין. זאת, מכיוון שלשיטתה מדובר בתנאים המינימאלים ביותר. יחד עם האמור, המשיבה מצינית כי ככל שה המבקש ימצא מעסיק שיוכן לקחת עליו אחריות, היא תסכים לכך שה המבקש יצא לעבודה.

ג. דין והכרעה:

לאחר שיעינתי בבקשת ולאחר ששמעתי את טענות הצדדים, אני סבורה כי בנסיבות העניין, דין הבקשת להידחות.

11. סעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"א-1996 (להלן: "**חוק המעצרים**"), קובע כדלקמן:

"**עוצר, משוחרר בערובה או טובע רשיי לפנות לבית המשפט בבקשת לעזון חוזר, בגין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, לרבות בהחלטה לפי סעיף זה, אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה.**"

12. עניינו, יש תחילת להסביר את תשומת הלב ולהציג כי ההחלטה האחונה שניתנה בעניין מעכrico של המבקש ניתנה לפני שלושה חודשים בלבד, ובמסגרתה בוטל האיזוק האלקטרוני וה המבקש שוחרר למעצר בית מלא (טור שנקבעו חלונות יציאה קבועים לעבודה). במצב דברים זה, ברוי כי לא עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה באופן המצדיק עזון חוזר בתנאי שחרورو העדכניים של המבקש והקלה בהם.

13. זאת ועוד, הרוי שטענת המבקש עתה נחלקת למשה לשניים: האחת - אי ניתן חלונות יציאה שנקבעו לצורכי עבודה; השנייה - ההנחה כי גזר הדין בתקיק העיקרי עתיד להינתן בשבועות הקרובים. לטעמי, אין בטענות אלה כדי להצביע על עובדות חדשות שנתגלו או על נסיבות שהשתנו באופן המצדיק עזון חוזר מבוקש.

14. באשר לחלונות יציאה שנקבעו לצורכי עבודה, הרוי שלא ניתן להתעלם מכך שהלונות אלו נקבעו, בין היתר ובעיקר, על בסיס הסכמת המשיבה שניתנה דעתה לאופק השיקומי של המבקש. זאת, כאשר בתקופה של חלהפה מאז ניתנה ההחלטה הקודמת ועד היום, הנסיבות הקשורות לעבודות של המבקש השתנו שלא לטובתו וכיוום הוא אינו מחזק במקום העבודה (ולו פוטנציאלי). במצב דברים זה, נראה כי ההקללה המבוקשת נעדרת תכליתית קונקרטית ומطبع הדברים מעוררת קושי בה斐כת מעצר הבית מלא בו שווה המבקש למעצר בית ליל בלבד

(ראו לדוגמה, בשינויים המחייבים, עם"ת 20-08-57621 מדינת ישראל נ' ויזמן (2.9.20)).

15. לא זו אף זו, הרי שהמשיבה אף הביעה נכונותה לשקל עמדתה מחדש ככל והGBK ש"מ מצא מעסיק חדש שיוכל יהיה מוכן לקבל עליו את האחריות. לעומת, בפני הGBK סוללה הדרך לחפש מקום עבודה שיהיה מוסכם על ידי הצדדים, כפי שעשה זאת בעבר, וככל שיימצא צזה, יוכל לפנות בשנית לבית המשפט.

16. כך גם באשר לטענה כי גזר הדין בתיק העיקרי עתיד להינתן בעתיד הקרוב. מהותו של ההליך דין הינה "מעוצר עד תום ההליכים" עצם העובדה כי ההליכים עתידיים להסתיים בעתיד הקרוב אין די בה, כשלעצמה, כדי להצדיק שחרור או הקלה בתנאי המעוצר כאמור.

17. בהקשר זהמן הרاءו לצין ולהזכיר כי נעשתה כבר כבرت דרך מסוימת לעבר הGBK רק שבוטל האיזוק האלקטרוני והוא שוחרר למעוצר לבסוף בית מלא ואף לא סגר את הדלת בפני האפשרות של יציאת הGBK לעובדה (ואף עתה, דלת זו נשארה פתוחה). לטעמי, זהו איזון סביר ובשלב זה אין מקום להתערב בו (ראו לדוגמה בש"פ 4835/20 מזרחי נ' מדינת ישראל (23.7.20)).

18. לאור כל האמור לעיל, הבקשה לעיון חוזר נדחתה.

19. בטרם סיום, תופנה תשומת לב המשיבה לבקשתו החלופית של הGBK להוספת מפקחת נוספת, הגברת הودיה גרחי (סעיף 7 לבקשתה מיום 28.10.20). בקשה זו לא זכתה להתייחסות מי הצדדים במעמד הדיון שהתקיים בפני. ב"כ הGBK מתבקש להגיב באמ עדין עומד על בקשתו וזאת עד ליום 15.11.20 והמשיבה תגיב אף היא לבקשתה.

המציאות תשלח העתק ההחלטה לצדים.

ניתנה היום, כ"א חשוון תשפ"א, 08 נובמבר 2020, בהעדך
הצדדים.